

устранение признанных международным сообществом недостатков существующих стандартов регулирования, таких как недостаточный уровень требований к капиталу банка, возможность включать в капитал гибридные инструменты без обязательств по их конвертации или списания на убытки, процикличность регулирования, недооценка риска по секьюритизированным активам и риска на контрагента по сделкам с деривативами; недостаточность раскрытия банками информации [3].

Базель III значительно ужесточает требования к структуре и качеству капитала банка: вводятся новые минимальные требования к достаточности капитала первого уровня и его составляющей части - базового капитала, происходит постепенное прекращение признания в капитале гибридных инструментов, уточняется список регулятивных вычетов из капитала.

Выводы и предложения. Таким образом, можно говорить о том, что банковская индустрия развивающихся экономик легче перенесла финансовый кризис 2008-2009 годов. Кроме того, они показали быстрые темпы роста в последние годы в отличии от банков Северной Америки и особенно Европы, столкнувшихся с долговым кризисом и необходимостью подчиняться ужесточившимся правилам ведения бизнеса.

После финансового кризиса международный банковский сектор оказался под повышенным вниманием государственных регулирующих органов. Введения более высоких стандартов управления рисками, сокращение собственной торговой деятельности, введение более жестких норм резервов капитала и ужесточение требований к отчетности негативно повлияло на рентабельность и перспективы развития международной банковской отрасли.

Учитывая ситуацию на международном рынке капитала банкам придется сконцентрироваться на решении следующих задач:

- изменение продуктов с целью соответствия новым регулятивным требованиям (Базель III) и потребностям клиентов одновременно;
- сегментация потребителей с целью отбора лишь тех клиентов, которые с большей вероятностью и быстро смогут вернуть кредиты;
- необходимость снижения затрат приведет к исключению наименее перспективных бизнесов;
- банкам придется пересмотреть свою географическую политику и в случае чрезмерной распыленности средств отказаться от деятельности в наименее прибыльных для них странах.

СПИСОК ИСТОЧНИКОВ:

1. Мировой финансовый кризис 2008 года: аналитика, причины, выход, последствия [Электронный ресурс]. Режим доступа: http://maulitalk.info/prichiny_krizisa_analitika_krizisa_i_proгноzy/mirovoi-finansovyi-krizis-2008-goda-analitika-prichiny-vygod-posledstviya.html
2. Е. Хвостик Мировой финансовый центр распределится между США и Китаем <http://www.kommersant.ru/doc/2224150/print>
3. Мировая экономика. Периодические кризисы и их прогноз [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://iee.org.ua/ua/proгноz/3128/>
4. Mc.Kinsey: глобальный финансовый рынок мертв и пока не собирается воскресать [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.finmarket.ru/z/nws/hotnews.asp?id=3246075>
5. Сабадаш В.В. Мировая экономика: глобальные вызовы и возможности посткризисного развития / В.В. Сабадаш // Механизм регулювання економіки. - 2011. - №4. - С. 202-208.

УДК 339.59:338.48(045)

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СВІТОВОГО РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Осипенко К.В., аспірант кафедри міжнародної економіки, спеціальності «Світове господарство і міжнародні економічні відносини» Маріупольського державного університету

Осипенко К.В. Пріоритетні напрями розвитку світового ринку туристичних послуг.

У статті проаналізовано сучасні тенденції та пріоритетні напрями розвитку туризму в світі. Визначено, що міжнародний туризм під впливом процесів глобалізації та інтеграції набуває найдинамічнішого розвитку та стає одним із впливових чинників, від яких залежить зростання економіки, підвищення конкурентоспроможності країни на світових ринках, покращення добробуту населення. Глобалізація є новим етапом розвитку світу, який характеризується різким прискоренням темпів інтернаціоналізації усіх сфер суспільного життя. У статті розглянуто регіональну структуру світового туристичного ринку. Наведений прогноз міжнародних туристичних прибуттів за регіонами світу. На основі розрахунку коефіцієнта випередження проведено порівняльний аналіз інтенсивності прибуттів та вибуттів туристичних потоків. Удосконалено механізм функціонування і розвитку світового ринку туристичних послуг. Визначено тенденції та чинники впливу на розвиток ринку туристичних послуг.

Ключові слова: туризм, міжнародний туризм, глобалізація, регіоналізація, інтеграція, конкурентоспроможність, світовий ринок туристичних послуг.

Осипенко К.В. Приоритетные направления развития мирового рынка туристических услуг.

В статье проанализированы современные тенденции и приоритетные направления развития туризма в мире. Определено, что международный туризм под влиянием процессов глобализации и интеграции приобретает динамичное развитие и становится одним из влияющих факторов, от которых зависит рост экономики, повышение конкурентоспособности страны на мировых рынках, улучшение благосостояния населения. Глобализация является новым этапом развития мира, который характеризуется резким ускорением темпов интернационализации всех сфер общественной жизни. В статье рассмотрена региональная структура мирового туристического рынка. Приведен прогноз международных туристических прибытий по регионам мира. На основе расчета коэффициента опережения проведен сравнительный анализ интенсивности прибытий и выбытий туристических потоков. Усовершенствован механизм функционирования и развития мирового рынка туристических услуг. Определены тенденции и факторы влияния на развитие рынка туристических услуг.

Ключевые слова: туризм, международный туризм, глобализация, регионализация, интеграция, конкурентоспособность, мировой рынок туристических услуг.

Osipenko K. Priorities of the global tourism market.

This paper examines current trends and priorities for tourism development in the world. Determined that the international tourism under the influence of globalization and integration becomes the most dynamic development and become one of the influential factors that affect economic growth, the country's competitiveness in global markets, improve welfare. Globalization is a new step in the development of the world, which is characterized by a sharp acceleration of the internationalization of all spheres of public life. The article deals with the regional structure of the world tourism market. Mentioned forecasts international tourist arrivals by region of the world. Based on the calculation of the advancing comparative analysis of the intensity of arrival and departure of tourist flows. The mechanism of the functioning and development of the world tourism market. The trends and factors influencing the development of the tourist market.

Keywords: tourism, international tourism, globalization, regionalization, integration, competitiveness, global tourism market.

Постановка проблеми. Сучасний туризм – це масове глобальне явище, що динамічно розповсюджується на всі регіони і країни світу, офіційно визнане провідними міжнародними організаціями в якості драйвера соціальних перетворень та інструменту сприяння економічному розвитку.

Важливою тенденцією у розвитку міжнародних економічних відносин є зростання сектору послуг в комплексі зовнішньоекономічних зв'язків. Сучасна індустрія туризму являє собою одну з найбільш високоприбуткових та динамічних галузей світового господарства. Багато в чому, це обумовлено тим, що витрати на організацію туристичного бізнесу порівняно невисокі, а розмір отриманого прибутку залишається високим.

Міжнародний туризм на сучасному етапі розвитку світової економіки набуває рис інтегративної галузі, що має не тільки економічний, але й соціокультурний, екологічний, політичний комплекс формуючий вплив.

Аналіз останніх наукових робіт і публікацій зі сфери туризму засвідчив про значний інтерес науковців до цієї проблематики. Теоретико - методологічні та організаційні аспекти щодо формування, функціонування й розвитку ринку послуг у світовій економіці вже тривалий час знаходяться в полі зору дослідників-економістів. Зокрема, цим питанням присвячені праці вітчизняних та зарубіжних економістів Дядечко Л.П.[8], Кабушкіна Н.І., Квартальнова В.А., Папіряна Г.А., Чудновського А.Д., Школи І.М., Уокера Дж. Проте низка питань, пов'язаних із особливостями розвитку туризму в умовах глобалізації залишилися поза увагою дослідників.

Виділення невирішеної проблеми. Перехід розвинутих суспільств до постіндустріальної фази та формування відкритих національних економік у другій половині ХХ ст. спричинили розгортання регіональних інтеграційних процесів, як передумови становлення цілісної глобальної соціально-економічної системи, однією з ознак якої є випереджаючий розвиток сфери послуг. Стрімке зростання чисельності населення планети в ХХ ст., агломерація його розселення, перманентне збільшення доходів різних верств громадян розвинутих країн, підвищення їх культурного рівня, з одного боку, – а з другого, – інтенсивний розвиток сектору сервісної економіки у структурі світового господарства, а також взаємозближення країн утворюють сприятливі політичні, матеріальні та соціально-психологічні умови для бурхливого розвитку міжнародного туризму, перетворення його в один з найпотужніших сегментів світової економіки [2]. На сучасному етапі розвитку туризму глобалізація перетворилася в одну із ключових його характеристик, якісно новий етап розвитку туристичного ринку, що в цілому відповідає умовам світового господарства. Міжнародний туризм на сучасному етапі розвитку світової економіки набуває рис інтегративної галузі, що має не тільки економічний, але й соціокультурний, екологічний, політичний комплекс формуючий вплив.

Метою даного дослідження: є визначення пріоритетних напрямів розвитку світового ринку туристичних послуг та порівняльний аналіз інтенсивності туристичних потоків на основі розрахункового коефіцієнта випередження.

Викладення основного матеріалу дослідження. Міжнародний туризм розвивається в тісному взаємозв'язку з іншими сторонами міжнародного життя і реагує підйомом або спадом темпів росту на загальне політичне і економічне становище не тільки в окремих країнах, але й у світі.

Розвиток світового ринку туристичних послуг відбувається відповідно до загальносвітових тенденцій розвитку світового господарства - транснаціоналізації та глобалізації. Глобалізація у туристичній галузі відображається у двох основних формах: зростанні кількості туристичних напрямків і збільшенні дальності поїздок. В умовах глобалізації та регіоналізації світової економіки можна виділити такі тенденції розвитку ринку туристичних послуг:

- високий динамізм;
- розвиток нових форм транснаціоналізації;
- подальша монополізація ринку;
- диверсифікація;
- кооперація малих і середніх роздрібних туристичних підприємств;
- інформатизація світового ринку туристичних послуг;
- звуження спеціалізації, індивідуалізації надання туристичних послуг, підвищення вимог до якості як наслідки зростаючої конкуренції на світовому ринку;
- посилення державної підтримки туризму;
- посилення взаємозв'язків світового ринку туристичних послуг з іншими ринками - нерухомості, капіталу, робочої сили, інновацій.

На етапі глобалізації, світовому господарству притаманна ступінчата форма переливу капіталу: від країн Центру до країн Полупериферії та Периферії. Дана риса обумовлює характер інвестиційних процесів і впливає на розвиток національних ринків та ринкових структур, які забезпечують туристичне споживання.

У міжнародному туристичному процесі переважають потоки з країн з високим рівнем економічного розвитку до країн із середнім рівнем економічного розвитку (при інших незмінних компонентах); і з країн з середнім рівнем розвитку - до країн нижчого рівня розвитку. Це обумовлено нижчим рівнем цін і вартості життя, що діють у країнах більш низького ступеню і привертають потенційних туристів цінами турпродукту. Для цього чинника обмежена можливостями туристичної індустрії країн більш низького ступеня по створенню комфортних і безпечних умов проведення дозвілля та дотримання відповідного рівня життя, який був би не гірше, ніж в країні постійного проживання туристів. Ось чому на світовому ринку туристичних послуг не спостерігається значного потоку з країн з високим рівнем життя в країні з найнижчим рівнем [1].

Регіональне розподілення міжнародних туристичних потоків в головних рисах склалося давно. З початку масових туристичних обмінів на світовому ринку туризму помітно виділяється Європа. Другу позицію довгі роки міцно утримує Америка. Європа і Північна Америка є ключовими туристичними регіонами світу. На них припадає 4/5 усіх прибуттів. Нові туристичні регіони - Азіатсько - Тихоокеанський, Близькосхідний і Африканський - також розвиваються швидко. Однак вони менш стійкі до впливу політичних та економічних факторів. Періоди прискореного зростання туризму в них змінювалися стагнацією і спадами [2].

Протягом останніх тридцяти років під впливом вищевказаних факторів міжнародний туризм зазнав суттєвих трансформацій та перетворився на авангардний сегмент глобального ринку. Зазнала змін туристична карта світу. Вона відображає процес формування ряду регіональних туристичних ринків, які відрізняються між собою за інтенсивністю потоків, видами послуг, контингенту, рівнем розвитку інфраструктури та регулювання. Сьогодні сформувалися такі туристичні ринки: традиційні країни - монополісти (США, Франція, Іспанія, Італія, Великобританія), нові регіони (Китай, Туреччина, острівні країни), найбільш перспективні країни (Мексика і країни Південно - Східної Азії) і країни - апліканти (Росія і постсоціалістичні країни). Для визначення провідних туристичних центрів світу слід враховувати як мінімум два критерії - кількість туристів, яких приймає країна, і дохід від міжнародного туризму. Надходження від міжнародного туризму концентрується в групі розвинутих країн. Список найбільш дохідних туристичних країн очолюють США, друге місце - Іспанія, далі Франція та Італія.

Нині туризму належить значне місце в міжнародних відносинах. Грунтуючись на даних Європейської комісії подорожей, можна стверджувати, що для Європи 2012 рік виявився досить успішним. Тенденції зростання туристичного сектора ще раз доводять її стійкість щодо загальносвітової економічної кризи.

Після впевненого початку цього року, попит у сфері міжнародного туризму залишався високим. У період з червня по серпень були досягнуті позитивні результати, - в абсолютних показниках число міжнародних прибуттів і в липні і серпні перевищило 125 млн., а в червні вперше було перейдено рубіж у 100 млн. прибуттів. Незважаючи на низькі темпи зростання світової економіки, міжнародний туризм

продовжує демонструвати в більшості регіонів світу результати вище середнього рівня, створюючи значні можливості для сприяння зростанню зайнятості та розвитку місцевих економік [3].

Число міжнародних туристських прибуттів зростає в усіх регіонах. У Європі, було зареєстровано, на 20 млн. більше прибуттів (+5 %). Враховуючи, що Європа - це найбільший в світі туристичний регіон, де знаходиться безліч високорозвинених туристичних напрямків, показник зростання у 5 % є дуже позитивним. Найкращих результатів досягли Центральна та Східна Європа (+7 %) і Південна і Середземноморська Європа (+6 %).

Азіатсько - Тихоокеанський регіон (+6 %) продовжує демонструвати стійкі темпи зростання, чому сприяла Південно-Східна Азія (+12 %), де кількість прибуттів збільшилася приблизно на десять мільйонів.

Порівняно більш слабкі результати зафіксовано у Американського регіону (+3 %). В перші вісім місяців цього року кількість прибуттів зростає на 4 млн., при цьому кращі показники були зафіксовані в Північній Америці (+4 %).

В Африканському регіоні кількість прибуттів збільшилося на два мільйони (+5 %) завдяки відновленню активності туристичної діяльності в Північній Африці (+6 %), в той час як на Близькому Сході після дворічного спаду число прибуттів зросло на 7 % [4]. Близький Схід, де протягом двох років спостерігалися негативні темпи зростання, відновив свої позиції і, згідно з оцінками, число міжнародних прибуттів в цьому регіоні збільшилася на 13% [5].

Весвітня туристська організація ООН очікує зростання світового туризму (від +3% до +4%) в 2013 році. Згідно з останніми даними Барометра міжнародного туризму ЮНВТО у 2013 р. очікується зростання міжнародних туристських прибуттів [6]. Серед регіонів лідируючі позиції займає Азіатсько-Тихоокеанський регіон (від +4% до +6%), далі йдуть Європа (від +2% до +3%) та Америка (від +3% до +4%), Африка (від +4% до +6%), Близький Схід (від 0% до +5%) (Табл.1) [7].

До кінця 2013 року, інтенсивність європейських напрямків залежатиме від внутрішньої економічної продуктивності. Мульти - швидкісні зміни в структурі економіки Європи можуть значно вплинути на характер поїздки.

Зростання числа прибуттів туристичних потоків в Азіатсько - Тихоокеанському регіоні значно інтенсивніше, ніж інших регіонах. Азіатсько - Тихоокеанський регіон випереджає динаміку зростання прибуттів в Американський регіон на 3,3 %, в Європейський регіон на 4 %, в регіон Близького Сходу на 5,3 %, в Африканський регіон на 5 %. Щодо Американського регіону, коефіцієнт випередження для Азіатсько - Тихоокеанського регіону дорівнює 9,6 %, для Європейського - 0,7 %, Близького Сходу - 1,9 %, Африки - 1,7 %. Відстає у швидкісному випередженні туристичних потоків Європа. Даний регіон випереджає за темпами зростання прибуттів лише регіон Африки та Близького Сходу (Табл.2).

Таблиця 1

Прогноз міжнародних туристичних прибуттів на 2013 -2015 рр. за TDM [7]

	Прогноз туристичних відвідувань за TDM зміни %											
	Прибуття					Вибуття						
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Усього в світі	6,5%	5,5%	4,5%	3,7%	4,9%	5,2%	6,0%	4,3%	4,3%	4,3%	5,3%	5,8%
Американський регіон	6,4%	3,9%	4,3%	3,8%	4,5%	5,0%	2,9%	3,2%	5,6%	4,0%	4,7%	5,3%
Північна Америка	6,6%	3,0%	4,0%	3,9%	4,3%	4,6%	1,5%	0,2%	4,7%	4,0%	4,3%	4,5%
Країни Карибського басейну	2,0%	2,2%	4,2%	2,6%	3,5%	3,6%	-1,2%	-5,0%	8,0%	6,5%	5,4%	6,1%
Центральна та Південна Америка	8,5%	7,9%	5,2%	4,0%	5,8%	7,1%	9,8%	16,4%	7,9%	3,6%	5,9%	7,6%
Європа	2,9%	7,5%	3,9%	2,1%	3,7%	4,1%	2,8%	3,7%	3,2%	2,2%	3,8%	4,2%
Європейський союз	2,6%	6,9%	2,7%	0,4%	2,8%	3,4%	0,6%	1,5%	1,2%	0,9%	3,2%	3,8%
Країни, які не в ходять до ЕС	4,0%	9,5%	7,6%	7,6%	6,5%	6,2%	11,4%	11,3%	9,5%	6,1%	5,4%	5,3%
Північна Європа	2,1%	11,6%	0,8%	2,8%	3,7%	4,3%	-0,3%	4,4%	2,8%	1,6%	3,1%	3,4%
Західна Європа	3,9%	4,5%	3,4%	-0,9%	2,5%	3,1%	0,1%	3,9%	0,7%	0,8%	3,6%	3,9%
Південна/Середземноморська Європа	2,2%	7,8%	1,7%	1,3%	3,6%	4,2%	4,1%	1,0%	-4,0%	-1,2%	1,8%	2,7%
Центральна/Східна Європа	2,9%	8,8%	8,3%	7,2%	5,6%	5,3%	7,3%	4,4%	10,7%	5,8%	5,2%	5,7%
Центральна/Балтійська Європа	3,4%	6,4%	6,9%	3,4%	3,7%	4,4%	0,1%	-4,1%	3,4%	3,8%	4,6%	6,1%
Азія і Тихоокеанський регіон	12,7%	6,3%	8,0%	7,1%	7,5%	7,6%	12,5%	7,3%	9,4%	7,5%	7,9%	8,2%
Північно-Східна Азія	13,8%	3,8%	7,9%	6,7%	7,8%	8,0%	10,9%	7,7%	9,3%	8,4%	8,6%	8,5%
Південно-Східна Азія	12,1%	10,2%	9,2%	7,7%	7,4%	7,4%	18,8%	5,2%	12,8%	5,7%	5,7%	7,4%
Південна Азія	14,3%	12,1%	5,6%	7,4%	7,5%	5,8%	7,8%	11,0%	-0,6%	7,5%	10,7%	9,1%
Океанія	4,5%	2,9%	2,7%	5,2%	4,6%	5,8%	10,2%	7,1%	5,9%	4,3%	6,1%	5,4%
Африка	10,4%	-6,2%	7,9%	4,8%	5,0%	4,6%	4,3%	4,1%	1,9%	5,0%	4,5%	5,3%
Близький Схід	15,4%	2,6%	-6,3%	3,4%	5,9%	6,2%	9,5%	-0,5%	-8,4%	4,7%	5,3%	5,3%

Таблиця 2

Матриця порівняльного аналізу інтенсивності прибуттів туристичних потоків (на основі розрахунку коефіцієнта випередження)

	Американський регіон	Європа	Азія і Тихоокеанський регіон	Африка	Близький Схід	Тр
Американський регіон	1,000	1,007	0,968	1,017	1,019	100,10
Європа	0,993	1,000	0,961	1,009	1,012	99,39
Азія і Тихоокеанський регіон	1,033	1,040	1,000	1,050	1,053	103,39
Африка	0,984	0,991	0,952	1,000	1,002	98,46
Близький Схід	0,981	0,988	0,950	0,998	1,000	98,23

Зростання числа вибуттів в Азіатсько - Тихоокеанському регіоні значніше інтенсивніше, ніж в інших регіонах. Динаміка вибуттів Азіатсько - Тихоокеанського регіону щодо Американського складає - 5,6 %, Європейського - 6,3 %, Африканського 6,1 %, Близького Сходу - 9,8 %. Далі слід Американський регіон : Європа - 6 %, Азіатсько - Тихоокеанський регіон - 9,4 %, Африканський регіон - 0,4 %, Близький Схід - 4 %.

Таблиця 3

Матриця порівняльного аналізу інтенсивності вибуттів туристичних потоків (на основі розрахунку коефіцієнта випередження)

	Американський регіон	Європа	Азія і Тихоокеанський регіон	Африка	Близький Схід	Тр
Американський регіон	1,000	1,006	0,947	1,004	1,040	99,63
Європа	0,994	1,000	0,941	0,998	1,033	99,00
Азія і Тихоокеанський регіон	1,056	1,063	1,000	1,061	1,098	105,21
Африка	0,996	1,002	0,943	1,000	1,035	99,18
Близький Схід	0,962	0,968	0,911	0,966	1,000	95,83

На третьому місці знаходиться Європейський регіон з динамікою зростання вибуттів щодо Американського регіону - 9,9 % , Азіатсько - Тихоокеанського регіону - 9,4 % , Африканського регіону - 9,9 % , Близького Сходу - 3,3 % . Відстає у випередженні туристичних вибуттів регіон Африки та Близького Сходу (Табл.3).

Доречним буде виявлення основних тенденцій розвитку світового туристичного ринку. Загальною тенденцією сучасного міжнародного ринку туристичних послуг є його опанування країнами-монополістами (Німеччина, США, Китай, Франція, Іспанія, Італія). Але регіональні ринки міжнародного туризму Тихоокеанського регіону, Східної та Південної Азії, Близького Сходу, Африки за низкою аспектів, до яких належать переваги чистого довкілля, екзотики, пізнавальності, зберігають значний, не опанований повністю до цього часу потенціал для розвитку.

ЮНВТО прогнозує, що число міжнародних туристських прибуттів у 2013 році зросте на 3% - 4%, що значною мірою збігається з її довгостроковим прогнозом на 2030 р.: в середньому +3,8% в рік у період 2010 - 2020 рр. . Цей прогноз підтверджується Індексом впевненості ЮНВТО. Цей Індекс, що складається на основі опитування більше 300 експертів у всьому світі, відображає, що перспективи на 2013 р. аналогічні оцінці минулого року (124 пункти на 2013 р. і 122 пунктам на 2012 р.).

За очікуваними показниками зростання регіонів в 2013 р. кращі перспективи має Азіатсько-Тихоокеанський регіон (+5% - +6%), за яким слідує Африка (+4%), Американський регіон (+3% - +4%), Європа (+2% - +3%) і Близький Схід (0% - +5%).

Таблиця 3

Прогноз міжнародних туристичних прибуттів за регіонами світу на 2030 рр., млн. [8]

	Базовий рік	Прогноз			Середньорічний темپ зростання (%)	Різниця(%)	
	1995	2010	2020	2030	2010-2030	2010	2030
Усього у світі	565	940	1,36	1,809	3,3	100,0	100,0
Європа	338	475,3	620	744	2,3	50,6	41,1
Азія і Тихоокеанський регіон	81	204	355	535	4,9	21,7	29,6
Американський регіон	109	149,7	199	248	2,6	15,9	13,7
Близький Схід	12	60,9	101	149	4,6	6,5	8,2
Африка	20	149,7	85	134	5,0	5,3	7,4

За прогнозом ЮНВТО (туризм до 2030 року) число міжнародних туристських прибуттів в усьому світі, як очікується, збільшиться в середньому на 3,3% на рік за період з 2010 по 2030 рік. З часом, темпи зростання будуть поступово сповільнюватися, з 3,8% в 2011 році до 2,5% у 2030 році. В абсолютних цифрах кількість міжнародних туристичних прибуттів збільшиться близько на 43 млн. у рік, в порівнянні з середнім збільшенням на 28 млн. у рік в період з 1995 по 2010 рік. За прогнозами в 2012 році темпи зростання міжнародних туристських прибуттів в усьому світі перевищать 1 млрд. і досягне 1,8 млрд. до 2030 року (Табл.3).

В Азіатсько – Тихоокеанському регіоні (+4,9%) буде спостерігатися найбільше зростання міжнародних прибуттів. За прогнозами вони збільшаться на 331 млн. та досягнуть близько 535 млн. у 2030 році.

На Близькому Сході та в Африці були зареєстровані високі темпи зростання. Очікується, що у 2030 році перевищення міжнародних туристичних прибуттів більш ніж у двічі, з 61 млн. до 149 млн. та з 50 млн. до 134 млн. відповідно.

Регіони Європи та Південної Америки будуть зростати повільніше у порівнянні з іншими (від 475 млн. до 744 млн. та від 150 млн. до 248 млн. відносно). Завдяки цьому буде спостерігатися більш швидкий ріст Азіатсько – Тихоокеанського регіону (до 30% у 2030 році, в порівнянні з 22% в 2010 р.), Близького Сходу (до 8% з 6%) і Африки (до 7% з 5%). В результаті, до 2030 року буде спостерігатися зниження частки Європи (до 41% від 51%) та Південної Америки (до 14% з 16%) в міжнародний туризм. Головним чином, це пояснюється уповільненим зростанням більш зрілих напрямків, з яких Північна Америка, Північна Європа і Західна Європа.

Висновки та пропозиції. Світові тенденції у сфері міжнародного туризму дозволяють віднести туристичний бізнес до найперспективніших галузей економіки, але сфера туризму у світі розвивається нерівномірно й має регіональні особливості. Розвинута туристична інфраструктура сприяє покращенню привабливості країни та її конкурентоспроможності у світі, прискорює процеси її інтеграції у світову економіку, забезпечує перехід від аграрної та індустріальної економіки до розвитку економіки на основі сфери послуг.

Проаналізувавши стан міжнародних регіонів та беручи до уваги прогнози ЮНВТО, можна відзначити формування певних тенденцій розвитку туризму:

- в умовах нестійкої світової економічної кон'юнктури, всі регіони і субрегіони досягли позитивних результатів;
- пожевлення міжнародної туристичної активності спостерігається у всьому світі;
- на регіон Європи, припадає більше половини всіх міжнародних туристських прибуттів в усьому світі;

Важливими умовами розвитку світового ринку туристичних послуг є фактори позитивного та негативного впливу. Серед позитивних можна виділити наступні:

- стабільність і відкритість політики та економіки;
- зростання суспільного багатства і доходів населення;
- скорочення робочого і збільшення вільного часу;
- розвиток транспорту, засобів комунікацій та інформаційних технологій;
- посилення урбанізації;
- побудова інтелектуального суспільства;
- заохочення національних та іноземних інвестицій у розвиток індустрії туризму;

- спрощення та гармонізація податкового, валютного, митного, прикордонного та інших форм регулювання;
- стимулювання туризму для дітей, молоді, людей похилого віку, інвалідів і малозабезпечених сімей шляхом надання пільг;
- сприяння розвитку індустрії пріоритетної туристичної діяльності.

До негативних факторів розвитку ринку туристичних послуг відносять:

- напруженість у міжнародних відносинах;
- нестабільність політики та закритість економіки;
- стагнація економіки та падіння добробуту населення;
- непорядкованість туристичних ресурсів;
- не розвинутість індустрії туризму;
- нераціональне використання культурно – історичної і культової спадщини й довкілля;
- низький рівень доходів населення та нестача вільного часу;
- забруднення навколишнього середовища і екологічна небезпека;
- недооцінка ролі туризму в інтелектуалізації суспільства;
- відсутність ефективних стимулів інвестування розвитку індустрії туризму на рівні світових стандартів;
- недооцінка ролі туристичного бізнесу в наповненні бюджету [8].

Таким чином, можна зробити висновок, що всі наведені фактори, мають важливе значення для формування та функціонування пріоритетних напрямів розвитку світового ринку туристичних послуг.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Структурно-функціональні фактори розвитку міжнародного ринку туристичних послуг – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://kazedu.kz/referat/154913>.
2. Tourism 2020 Vision Офіційний сайт Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.unwto.org>
3. Современные тенденции развития мирового рынка туристических услуг [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/natural/vdpu/Ekonomika/2012_6_3/267-273.pdf
4. World Tourism Organization UNWTO [Електронний ресурс] – Режим доступу до сайту: <http://www2.unwto.org/ru/press-release/2013-10-18/v-mezhdunarodnom-turizme-nablyudaetsya-podem-obuslovlenniyi-vysokimi-rezulta>
5. European Tourism 2013: Trends & Prospects [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://aboutourism.wordpress.com/2013/05/14/european-tourism-2013-trends-prospects/>
6. Глобальний туризм. Прогноз [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://etc-corporate.org/images/reports/ETC-Nov%202013%20Trends%20and%20Outlook-final.pdf>
7. UNWTO Tourism Highlights (2012 Edition) [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://dtxq4w60xqpw.cloudfront.net/sites/all/files/docpdf/unwtohighlights12enhr_1.pdf
8. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу // Л.П. Дядечко – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 224 с.

УДК 330.341:32

ИННОВАЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ ВЫСШЕГО УЧЕБНОГО ЗАВЕДЕНИЯ

Пазина К.С., аспирант кафедры управления персоналом и экономики труда, Экономический факультет, Донецкий национальный университет (Украина)

Пазина К.С. Інноваційний розвиток вищого навчального закладу.

У статті розглянуто основні фактори необхідності впровадження інновацій у сфері освіти. Охарактеризовано напрями інноваційного менеджменту у вузі. Вдосконалення інноваційного механізму, як базовий елемент інноваційної політики, механізм розвитку інноваційного середовища вищого навчального закладу, що дозволяє інтегрувати інвестиційні кошти підприємств і організацій та науково-інноваційний потенціал виз через управління цільовим капіталом із застосуванням ринкового підходу до розвитку. Розроблені умови для ефективного інноваційного розвитку ВНЗ.

Ключові слова: інновації, інноваційний потенціал, вищі навчальні заклади, інноваційна політика, інноваційний процес.

Пазина К.С. Инновационное развитие высшего учебного заведения.

В статье рассмотрены основные факторы необходимости внедрения инноваций в сфере образования. Охарактеризованы направления инновационного менеджмента в вузе. Совершенствование инновационного механизма, как базовый элемент инновационной политики, механизм развития инновационной среды высшего учебного заведения, позволяющий интегрировать инвестиционные средства предприятий и организаций и научно-инновационный потенциал вуза через управление целевым капиталом с применением рыночного подхода к развитию. Разработаны условия для эффективного инновационного развития вуза.

Ключевые слова: инновации, инновационный потенциал, высшие учебные заведения, инновационная политика, инновационный процесс.

Pazina K. Innovative development of the higher education institution.

The article considers the main factors of necessity of introduction of innovations in the sphere of education. Characterized directions of the innovative management in the University. Improving innovative mechanism, as a basic element of the innovation policy, mechanism of development of the innovation environment of a higher educational institution, to enable the integration of investment funds of enterprises and organizations and the scientific and innovative potential of the University through the administration of the trust capital using a market approach to development. Developed conditions for efficient innovative development of the University.

Keywords: innovations, innovative capacity, higher education institutions, innovation policy, innovation process.

Постановка проблеми. Высшие учебные заведения, как свидетельствует опыт, играют большую роль в инновационных процессах. В развитых странах мира, все высшие учебные заведения проводят активную инновационную политику и стремятся иметь высокий инновационный рейтинг. Ведь это отрасль, в которой работает большая часть ученых страны, где обучаются будущие профессиональные кадры национальной экономики, готовится новое поколение ученых. К сожалению, коммерциализация системы высшего образования в Украине породила такое негативное явление, как снижение качества образования. Новые экономические реалии создали условия для возникновения сети малых вузов и их филиалов в небольших городах страны. С одной стороны, это делает высшее образование более доступным, а с другой - в таких вузах, как правило, отсутствуют надлежащие научно-педагогическое и учебно-